

Pojmy dekadence a zdraví v Nietzscheho pozdní filosofii

Tématem práce jsou motivy dekadence a zdraví, které v Nietzscheho pozdním myšlení zauímají prominentní pozici. Centrem zájmu práce jsou Nietzscheho díla z roku 1888, tj. *Případ Wagner*, *Soumrak bůžků*, *Antikrist*, *Ecce homo* a *Nietzsche kontra Wagner*, ovšem odkazů na ranější díla bude rovněž využito. Práce si klade za cíl prozkoumat, co motivy dekadence a zdraví pro pozdního Nietzscheho znamenají, jakou roli mají v rámci jeho filosofického projektu *přehodnocení všech hodnot*, a jak spolu vzájemně souvisejí. Práce se bude snažit uplatňovat tezi, že v Nietzscheho pozdním myšlení tyto dva motivy představují *protiklady*, totiž protiklady *míry* či „směru“ vůle k moci, která se v nich manifestuje – dekadence neboli tělesný úpadek reprezentuje v Nietzscheho chápání linii *upadajícího života*, která se vyznačuje nedostatkem vůle k moci, utrpením z „chudosti životem“, zatímco linie zdraví či zdařilosti reprezentuje *vzestupný život* vyznačující se přebytkem životní síly a rovněž tímto přebytkem trpící. Pojmy dekadence a zdraví tedy budou pojímány jako fyziologické manifestace těchto dvou *směrů* či, poněkud hrubě řečeno, „vektorů“ vůle k moci. Předmětem první kapitoly bude obhájení právě této základní teze, druhá kapitola se bude zabývat Nietzscheho diagnostikou konkrétní forem dekadence a následně v kontrastu s nimi budou prostřednictvím interpretace rovněž určeny symptomy zdraví, a finální třetí kapitola bude mít formu diskuse soustředěnou zejména kolem *Ecce homo* a způsobů, jimiž lze potenciálně, podle Nietzscheho, chránit „v zásadě zdravé“ jedince před „plíživou nákazou“ dekadence.